

ZAKLJUČCI 23. LJETNE ŠKOLE KINEZIOLOGA HRVATSKE

Stručnjaci okupljeni na 23. ljetnoj školi kineziologa Hrvatske, održane u Poreču od 24. do 28. lipnja 2014. godine, na temu: „KINEZIOLOŠKE AKTIVNOSTI I SADRŽAJI ZA DJECU, UČENIKE I MLADEŽ S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I PONAŠANJU TE ZA OSOBE S INVALIDITETOM“, konstatirali su na temelju prezentiranih referata, koreferata, priopćenja i rasprave ovo:

- I. Sudionici Škole nepodijeljenog su mišljenja da tjelesna aktivnosti i tjelesno vježbanje u širem smislu, odnosno kineziološke aktivnosti i sadržaji u užem smislu, predstavljaju za djecu, učenike i mladež s teškoćama u razvoju i ponašanju te za osobe s invaliditetom ne samo važan čimbenik u čuvanju i unapređivanju njihova zdravlja nego i u pogledu poboljšanja kvalitete njihova življenja.
- II. Ocjenjivajući prezentirane radove i raspravu koja se vodila na glavnu temu ovogodišnje Škole opće je mišljenje svih sudionika da možemo biti zadovoljni ne samo kvalitetom podnesenih priopćenja nego i kvalitetom radova kojima se bitno unapređuju spoznaje o radu s djecom, učenicima i mladeži s teškoćama u razvoju i ponašanju te s osobama s invaliditetom.
- III. U narednom razdoblju trebalo bi s puno više senzibiliteta pristupiti ponudi kinezioloških aktivnosti i sadržaja, poglavito s aspekta njihova izbora, mjesta održavanja, organizacije i realizacije kako bi bile kongruentne ne samo sa stupnjem i karakterom oštećenja zdravlja, nego i s interesima osoba s teškoćama u razvoju i ponašanju i osoba s invaliditetom.
- IV. S obzirom da izvorišta životnih problema tih osoba nisu vezana samo uz njihovo zdravstveno stanje nego nerijetko i uz diskriminaciju i ograničenja koja pojedinci ili grupacije doživljavaju zbog ustroja društvene okoline i njezinog stava, u narednom razdoblju bi trebalo posvetiti više pažnje nego do sada

upravo rješavanju ovih čimbenika uz pomoć kojih se te poteškoće mogu uspješno otkloniti.

- V. Sudionici Škole čvrstog su uvjerenja da integracija djece, učenika i mladeži s teškoćama u razvoju i ponašanju te osoba s invaliditetom u sve segmente društvene zajednice predstavlja civilizacijski doseg svakog društva u kojem takav stav funkcionira.
- VI. S obzirom da inkluzivno obrazovanje podrazumijeva, uz ostalo, pravo svakog djeteta, bez obzira na njegovo tjelesno, intelektualno, emocionalno, socijalno, jezično i drugo stanje uključivanje u redovne škole, sudionici Škole su nepodijeljenog mišljenja da treba i nadalje činiti potrebite napore svih relevantnih čimbenika kao bi se to pravo osiguralo svim učenicima kojima je to potrebno.
- VII. Neophodno je potrebno u kurikulum predmeta tjelesna i zdravstvena kultura ugraditi kineziološke sadržaje za djecu i učenike s teškoćama u razvoju.
- VIII. Paraolimpijski školski dan trebalo bi uvrstiti kao organizacijski oblik rada, u kurikulum svih stupnjeva škola.
- IX. Kako model inkluzivnog školovanja podrazumijeva potpunije uključivanje djece, učenika i mladeži s teškoćama u razvoju i ponašanju u redovite programe dječjih vrtića, osnovnih i srednjih škola u narednom razdoblju trebalo bi još više pažnje posvetiti edukaciji svih prosvjetnih djelatnika, uključujući i kineziologe, kako bi se što kvalitetnije osposobili za provođenje tih programa.
- X. Praćenje razine kineziološke aktivnosti i veće uključivanje djece, učenika i mladeži s teškoćama u razvoju i ponašanju te osoba s invaliditetom u programe individualno prilagođenog tjelesnog vježbanja zahtijeva angažiranje osim obitelji, stručnjaka i svih razina društva, od lokalne zajednice do državnih tijela ponajprije u prepoznavanju i uklanjanju prepreka za njihovo uključivanje u zdravstveno korisno i stručno provođeno tjelesno vježbanje.

- XI. U razdoblju koje je pred nama trebalo bi, i fizičkoj prilagodbi pristupnih i boravišnih prostora u svim objektima gdje se provodi odgojno-obrazovna djelatnost sportske i sportsko-rekreacijske aktivnosti, posvetiti još veću pažnju kako bi bili dostupni svim osobama koje se s njima koriste ili u njima borave.
- XII. S obzirom da su istraživanja vezana uz kineziološke aktivnosti i sadržaje za djecu, učenike i mladež s teškoćama u razvoju i ponašanju te za osobe s invaliditetom još uvijek nedostatna u narednom bi razdoblju istraživanjima u tom području trebalo posvetiti puno veću pažnju nego do sada.
- XIII. U cilju promicanja i unapređivanja rada u području sporta i sportske rekreacije osoba s invaliditetom trebalo bi u većoj mjeri nego do sada osigurati koordinirano djelovanje predstavnika lokalne zajednice, ministarstva, nacionalnih saveza i stručnjaka iz područja kineziologije radi izrade primjerenih projekata razvoja tih djelatnosti.
- XIV. Kako bismo što uspješnije odgovorili na promjene koje karakteriziraju život i rad u suvremenom društvu od kineziologa se očekuje i s pravom traži da se aktivnije nego do sada uključe u rješavanje aktualnih problema u svim područjima primijenjene kineziologije.
- XV. U narednom razdoblju osobitu pažnju treba pokloniti školovanju znanstvenog podmlatka, koji će biti u stanju dalje unapređivati našu supstratnu znanost.

Sudionici Škole su vrlo pozitivno ocijenili i prezentirane radove i raspravu koja se odnosila na ostala pitanja iz kineziologije i njezinih primijenjenih područja.

Na temelju do sada izloženoga u narednom razdoblju trebalo bi poduzeti niz operativnih mjera i postupaka u cilju još efikasnijeg provođenja kinezioloških aktivnosti i sadržaja za djecu, učenike i mladež s teškoćama u razvoju i ponašanju te za osobe s invaliditetom, a osobito ove:

1. S obzirom da su koristi od redovite tjelesne aktivnosti prilagođene teškoćama pojedinaca i u skladu s posebnim potrebama mnogobrojne, trebalo bi što ranije

započeti s primarnom prevencijom putem provođenja primjerenih kinezioloških aktivnosti.

2. U cilju osiguranja što bolje kvalitete rada s djecom, učenicima i mladeži s teškoćama u razvoju i ponašanju te s osobama s invaliditetom trebalo bi još više osvijestiti važnost pozitivnih stavova nastavnika i učenika u njihovu okruženju o potrebi uvažavanja različitosti u svim njezinim pojavnim oblicima.
3. U promicanju sportsko rekreacijskih aktivnosti za osobe s invaliditetom treba u narednom razdoblju više nego do sada usmjeriti potrebite napore u provođenju redovitih oblika vježbanja.
4. U području rada s osobama s teškoćama u razvoju i ponašanju te s osobama s invaliditetom puno je specifičnosti koje utječu na životno funkcioniranje tih osoba zbog čega bi trebalo u edukaciji kadrova koji neposredno ili posredno rade s tim osobama posvetiti puno više pažnje nego do sada i tom dijelu njihova osposobljavanja.
5. U radu s djecom, učenicima i mladeži s teškoćama u razvoju i ponašanju trebalo bi osigurati primjereni terapijski instrumentarij, što predstavlja jedan od uvjeta za kvalitetno provođenje potrebitog tretmana.
6. U cilju što kvalitetnijeg rada, odnosno provođenja kinezioloških aktivnosti i sadržaja s osobama s invaliditetom treba, uz ostalo, posebnu brigu voditi ne samo o vrstama i stupnjevima invaliditeta, interesima i željama pojedinaca, nego i o individualizaciji rada, poglavito u planiranju i programiranju transformacijskih postupaka.
7. S obzirom da prilagođena oprema predstavlja jednu od temeljnih preduvjeta za uključivanje osoba s invaliditetom u sport i redovite oblike sportsko-rekreacijskog vježbanja u vremenu koje nam predstoji osobitu pažnju trebalo bi posvetiti unapređivanju tzv. asistivnih tehnologija.
8. U postojećim centrima za sportsku rekreaciju trebalo bi tamo gdje to još nije urađeno otkloniti arhitektonske i druge barijere, a u izgradnju i novih objekata za sport i sportsku rekreaciju trebalo bi voditi računa da su opremljeni prilagođenim

spravama, opremom i rekvizitima kako bi bili u što je moguće većoj mjeri dostupni osobama s invaliditetom.

9. U nabavi sprava, opreme i rekvizita za rad s djecom, učenicima i mladeži s teškoćama u razvoju i ponašanju te s osobama s invaliditetom treba se rukovoditi s načelima nediskriminacije, multifunkcionalnosti i univerzalnog dizajna.
10. Nepodijeljeno je mišljenje sudionika Škole da je kontinuirana edukacija i stjecanje vještina osoba koje provode i nadziru programe tjelesnog vježbanja i treniranja osoba s posebnim potrebama posebno s težim kroničnim zdravstvenim teškoćama, važan čimbenik povećanja uključivanja i podizanja razine individualno prilagođene i zdravstveno sigurne tjelesne aktivnosti u toj populaciji.
11. U cilju daljnje afirmacije kineziološke znanosti i njezinih primijenjenih područja treba i dalje nastaviti sa znanstvenom produkcijom, i to poglavito s onom koja će biti aplikativna u svakodnevnoj praksi.
12. Permanentnom usavršavanju stručnih kadrova treba i dalje pokloniti dužnu pažnju kako bi što kvalitetnije provodili suvremene oblike vježbanja u svim područjima primijenjene kineziologije.
13. Ususret izrade predmetnog kurikula trebalo bi zbog brojnih komparativnih prednosti promijeniti naziv našeg predmeta u „Kineziološka kultura“ a poglavito zbog toga što više ne postoji niti jedan razlog da se to sada ne učini.
14. U borbi protiv svih oblika asocijalnog ponašanja i ovisnosti treba u još većoj mjeri nego do sada promicati tjelesno vježbanje, sport i sportsku rekreaciju kao temelj unapređivanja zdravlja i provođenja zdravog načina života.
15. Javni mediji su nedovoljno i neadekvatno iskorišteni u promicanju kulture o potrebi redovitog i pravilnog vježbanja svih kategorija stanovništva, zbog čega bi trebalo u narednom razdoblju uključiti sve javne medije, a osobito televiziju, u promicanje ne samo modela o zdravom načinu življenja, koja ga nema bez vježbanja, nego i načina na koji bi trebalo vježbati.
16. Sudionici Škole čvrstog su uvjerenja da vježbanje mora postati sastavnim dijelom života svih kategorija pučanstva, a da bi se to i postiglo u većoj mjeri nego do

sada potrebno je puno više pažnje posvetiti poticanju i promicanju tjelesnog vježbanja, sporta i sportske rekreacije i u svim institucijama društva.

Sudionici 23. škole kineziologa Hrvatske obvezuju Hrvatski kineziološki savez da sa zaključcima upozna sve relevantne čimbenike, te uz njihovu pomoć osigura njihovo provođenje.

Poreč, 28. lipnja 2014. godine.

**SUDIONICI 23. LJETNE ŠKOLE
KINEZIOLOGA HRVATSKE**